

Hương thơm của Tình yêu Linh thánh

Khi trái tim hiểu vì sao nó tồn tại

Thông điệp kỷ niệm 71 năm ngày sinh của

PUJYA DAAJI

Kanha Shanti Vanam, 28 tháng 9 năm 2026

Hương thơm của Tình yêu Linh thánh

Khi trái tim hiểu vì sao nó tồn tại

Bạn thân mến,

Mọi truyền thống tâm linh đều nói với chúng ta rằng tình yêu là trái tim của cuộc hành trình. Chúng ta tán đồng và tưởng rằng mình đã hiểu, nhưng liệu chúng ta có hiểu thật không? Trong thông điệp này, chúng ta sẽ dõi theo tiến trình khi tình yêu bùng nổ và tỏa hương. Nhưng trước hết, bản chất của hương thơm là gì? Liệu đóa hoa có lựa chọn tỏa hương? Không, hương thơm tỏa ra tự nhiên khi bông hoa sống đúng với bản chất của nó. Hương thơm là một sự tràn đầy. Tình yêu trong tâm linh cũng là một sự tràn đầy như thế.

Trong chín thông điệp trước, chúng ta đã bắt đầu với “Trái tim chia đôi”, sau đó làm sáng tỏ những chương ngại ngăn trở sự toàn vẹn và nở hoa, cũng như cách để vượt lên các chương ngại ấy. Những chương ngại này là sự trì trệ làm xói mòn mục đích, hoài nghi làm lung lay nền móng, kiêu ngạo dựng bức tường ngăn, đổ kỵ khiến ta đứng núi này trông núi nọ, định kiến làm méo mó nhận thức,

và sợ hãi khóa cánh cửa từ bên trong. Trong “Dòng sông học cách gọi tên mình”, khi cánh cửa mở ra, sợ hãi biến thành đức tin. Tiếp đó, trong “Cánh đồng trước mùa gieo hạt”, đức tin đã chuẩn bị cho mảnh đất tâm hồn. Thông điệp thứ mười này là bước chuyển tự nhiên tiếp theo. Tại đây, chúng ta cùng khám phá cách trái tim đón nhận nhờ đức tin cho phép Ân phúc tuôn trào. Bất cứ thứ gì Ân phúc chạm vào đều biến thành tình yêu. Và khi tình yêu nhận ra Cội nguồn sẽ biến thành bhakti (lòng sùng kính).

‘Tình yêu’ là một trong những từ được sử dụng nhiều nhất nhưng cũng gây hiểu lầm nhiều nhất. Nó diễn tả cảm xúc của người mẹ khi ôm đứa con mới chào đời, sự rung động đầu đời của một chàng trai hay cô gái, lòng yêu nước, lòng yêu kính Đấng Thiêng liêng của người mộ đạo, và thậm chí là sự thích thú khi thưởng thức một ly cà phê ngon. Chúng ta trải rộng từ này đến mức nó bao trùm gần như tất cả.

Vậy thì, trong tâm linh, tình yêu có nghĩa là gì? Một phép thử đơn giản của tình yêu trong tâm linh là cách chúng ta nhìn nhận những người không cùng niềm tin, không cùng con đường, hay thậm chí không cùng quan niệm về Thượng đế. Nếu chúng ta bài xích chỉ vì họ thuộc tông phái khác, thì tình yêu vẫn chưa bùng nổ trong chúng ta. Một khi thực sự yêu kính Thượng đế, chúng ta không thể hắt hủi bất kỳ tạo vật nào của Ngài. Bao dung với người khác mới chỉ là bước đầu. Chấp nhận họ là cấp độ sâu hơn. Nhưng nhận ra cùng một bản chất thiêng liêng trong mỗi người mới là động thái đích thực của tình yêu.

Tình yêu linh thánh bùng nổ khi trái tim trải qua một sự chuyển hóa sâu sắc. Sự chuyển hóa ấy mở ra qua một diễn tiến tuyệt đẹp:

Từ khao khát đến tin tưởng, từ tin tưởng đến đón nhận, từ đón nhận đến Ân phúc, từ Ân phúc đến Tình yêu, từ Tình yêu đến Lòng sùng kính.

Mỗi bước chuẩn bị cho bước tiếp theo. Mỗi trạng thái ẩn tàng trong trạng thái trước đó, tựa như đóa hoa ẩn trong hạt giống, và hương thơm ẩn trong đóa hoa.

Khao khát, chuyển động đầu tiên

Trước khi đến với thiên và có ý thức tìm kiếm Thượng đế, trong ta thường xuất hiện cảm giác bồn chồn. Một cảm giác trống vắng. Chúng ta có thể có cuộc sống sung túc, địa vị cao, gia đình yên ấm, sự công nhận, kiến thức, tất cả những thứ mang lại sự thỏa mãn, thế nhưng bên trong ta vẫn có một nỗi đau đau khôn nguôi.

Có người cố gắng khóa lấp sự trống rỗng ấy bằng cách làm cho mình trở nên bận rộn hơn, kiếm tiền nhiều hơn, đi du lịch hoặc tìm đến những thú vui. Chúng ta tìm kiếm các mối quan hệ, thành

Tình yêu linh thánh bùng nổ khi trái tim trải qua một sự chuyển hóa sâu sắc. Sự chuyển hóa ấy mở ra qua một diễn tiến tuyệt đẹp: Từ khao khát đến tin tưởng, từ tin tưởng đến đón nhận, từ đón nhận đến Ân phúc, từ Ân phúc đến Tình yêu, từ Tình yêu đến Lòng sùng kính.

công và những trải nghiệm, bao gồm cả trải nghiệm tâm linh. Thế nhưng nỗi đau đau ấy vẫn không buông tha ta. Vậy thì, sẽ ra sao nếu cảm giác trống vắng ấy không phải là một vấn đề? Sẽ ra sao nếu đó là một lời mời?

Hạt giống dưới lòng đất vẫn hướng về ánh mặt trời mà nó chưa từng nhìn thấy. Một trí tuệ vô hình mách bảo nó hướng lên trên, hướng dẫn nó phát triển và trưởng thành. Khao khát chính là chuyển động ấy bên trong mỗi chúng ta. Chúng ta không biết đích đến, nhưng có điều gì đó thôi thúc ta. Chúng ta cảm thấy cuộc sống ẩn chứa một chiều sâu mà mình chưa từng chạm tới. Một chân lý mà ta chưa hòa nhập, một ngôi nhà mà ta chưa trở về. Hành trình tâm linh của chúng ta bắt đầu bằng chính khao khát ấy. Và khi khao khát tìm thấy hướng đi, nó sẽ biến thành *shraddha* (đức tin).

Đức tin, nơi trái tim nương náu

Chúng ta từng luận về *shraddha* trong “Cánh đồng trước mùa gieo hạt”. *Shraddha* thường được dịch là ‘đức tin’, nhưng dịch như thế vẫn chưa thoát nghĩa. *Shraddha* không đơn thuần là tin vào những điều bất khả. Cũng không phải là sự chấp nhận thụ động, sự vâng lời mù quáng hay sự đình trệ trí năng. Đó là chuyển động của toàn bộ bản thể. Nó mang hàm nghĩa *nương náu hay an định trái tim*.

Tự hỏi “Ta nương náu trái tim mình nơi đâu?” có ý nghĩa hơn “Ta tin vào điều gì?” Chúng ta có thể tin vào Thượng đế nhưng lại đặt trái tim nơi địa vị. Có thể nói rất hay về tâm linh nhưng lại đặt trái tim nơi sự công nhận. Có thể ca ngợi sự giản dị nhưng lại đặt

¹ Bhagavad Gita, Chương 17, Câu 3

trái tim nơi vật chất. Có thể nói về tình yêu nhưng lại đặt sự chú ý nơi sự oán giận.

Bhagavad Gita đã khắc họa chân lý này¹:

*śraddhā-mayo 'yaṁ puruṣo
yo yac-chraddhaḥ sa eva saḥ*

Con người được tạo thành bởi đức tin; đức tin của họ như thế nào, họ sẽ trở thành người như vậy.

Nói cách khác, *đức tin định hình chúng ta*. Điều gì nuôi dưỡng trái tim ta, sẽ dần nhào nặn nên con người ta. Chúng ta trở thành điều mà chúng ta tôn vinh bằng sự chú tâm, tin tưởng, khát vọng và tình yêu.

Ban đầu, đức tin có thể là sự yêu thích, tôn kính, khát khao, hoặc đơn giản là sẵn sàng thiên vào mỗi sáng để quay vào bên trong. Khi được nuôi dưỡng, đức tin ấy sẽ ngày một sâu sắc hơn. Từ một sự định hướng ban đầu trở thành lực hấp dẫn. Lực hấp dẫn trở thành sự thân mật. Và sự thân mật mở ra tình yêu.

Ban đầu, đức tin có thể là sự yêu thích, tôn kính, khát khao, hoặc đơn giản là sẵn sàng thiên vào mỗi sáng để quay vào bên trong. Khi được nuôi dưỡng, đức tin ấy sẽ ngày một sâu sắc hơn. Từ một sự định hướng ban đầu trở thành lực hấp dẫn. Lực hấp dẫn trở thành sự thân mật. Và sự thân mật mở ra tình yêu.

Đức tin là trái tim học được cách quay về chốn bình yên. Tình yêu là suối nguồn tuôn chảy khi nó tìm thấy nẻo về. Thậm chí có thể nói rằng đức tin là tình yêu trước khi nó nhận ra mình chính là tình yêu. Khao khát hỏi, “Đấng mà tôi hằng tìm kiếm ở đâu?” Đức tin đáp lại bằng cách đặt trọn trái tim về hướng đó. Và khi trái tim được nung nấu ở đó hết lần này đến lần khác, nó mở ra. Khi đó, đức tin trở thành sự đón nhận.

Đón nhận, dũng cảm để mở lòng

Trái tim đóng kín, như bàn tay nắm chặt, không thể đón nhận bất cứ điều gì. Chúng ta có thể cầu xin để có được Ân phúc, cầu nguyện để được chuyển hóa, tìm kiếm những cảnh giới cao và thiền vào mỗi sáng, thế nhưng bên trong ta vẫn dính mắc vào những ưa thích. Hãy thử làm một bài tập nhỏ và tự hỏi, “Liệu có phải mình muốn chuyển hóa nhưng lại không muốn sự xáo trộn; phó thác nhưng vẫn muốn giữ quyền kiểm soát; muốn Cái Vô hạn nhưng lại không chịu sắp xếp lại đồ đạc? Nói cách khác, liệu mình có đang muốn Đấng Thiêng liêng phải chiều theo ý mình?”

Dần dần, đức tin sẽ làm thay đổi điều này. Khi niềm tin trở nên sâu đậm, sự thủ thế dần suy yếu. Chúng ta bớt kiểm soát tình hình. Đây chính là sự đón nhận, *sự sẵn sàng bên trong*, sẵn sàng đón nhận những điều đến với mình. Chúng ta trở nên sẵn sàng đón nhận dòng chảy thiêng liêng. Chúng ta chuẩn bị mảnh đất tâm hồn để đón nhận Ân phúc. Đây chính là mục đích của tu tập.

Chuẩn bị đón ‘kẻ xâm lăng’

Babuji từng dùng một hình ảnh rất độc đáo để nói về những điều được trao tặng. Ngài nói về việc chuẩn bị tâm thế sẵn sàng để đón ‘kẻ xâm lăng’. Thông thường, kẻ xâm lăng là kẻ không mời mà đến, nhưng ở đây ý nghĩa lại hoàn toàn khác. Tình yêu sẽ tràn vào và chiếm trọn trái tim khi các điều kiện chín muồi. Và Ân phúc là động lực của sự tiếp quản này một khi mảnh đất tâm hồn đã sẵn sàng tiếp nhận. Để chuẩn bị cho sự đón nhận này, những gốc rễ ăn sâu cần phải được nhổ bỏ để mầm sống mới mọc lên. Những gốc rễ ấy là sự kỳ vọng, định kiến, sợ hãi, thích và không thích, các dấu ấn tích tụ, sự cố chấp và đòi hỏi đời sống tâm linh phải diễn ra theo ý mình.

Ân phúc luôn chờ đợi sẵn ở đó. Điều chúng ta cần làm là khiến mình trở nên sẵn sàng. Đức tin chuẩn bị mảnh đất bên trong để Ân phúc không gặp phải bất kỳ trở ngại nào. Khi ấy, chúng ta trao trọn bản thân mình cho tình yêu. Ban đầu, chúng ta nói, “Tôi tin.” Sau đó là, “Tôi phớt lờ.” Về sau, ngay cả sự phớt lờ cũng không còn cần thiết, bởi vì khoảng cách giữa người giao phó và Đấng được giao phó đã hoàn toàn biến mất. Tình yêu tràn vào như một kẻ xâm lăng, chỉ để tiết lộ rằng chính nó mới là chủ nhân thực sự của trái tim.

Ân phúc luôn chờ đợi sẵn ở đó. Điều chúng ta cần làm là khiến mình trở nên sẵn sàng. Đức tin chuẩn bị mảnh đất bên trong để Ân phúc không gặp phải bất kỳ trở ngại nào. Khi ấy, chúng ta trao trọn bản thân mình cho tình yêu.

Tình yêu và sự trao đổi

Tình yêu thế tục thường đầy toan tính. Chúng ta cho đi nhưng mong nhận lại, ngay cả khi sự mong đợi ấy là vô thức. Trao yêu thương mong nhận lại tình yêu. Trao quan tâm mong nhận lại sự chú ý. Trao hy sinh mong được công nhận. Trao sự chăm sóc mong nhận lại lòng biết ơn.

Khi sự trao đổi ấy diễn ra như mong đợi, chúng ta cảm thấy mình được yêu thương. Khi không như ý, chúng ta thất vọng. Đó là tình yêu bị uế nhiễm bởi mong cầu. Ở đâu có sự đòi hỏi, ở đó có nỗi sợ hãi rình rập. Có thể là sợ mất những thứ mình đang có, sợ không nhận được thứ mình muốn, hoặc sợ bị lãng quên, bị thay thế, bị từ chối hay bị bỏ lại một mình.

Sợ hãi khiến trái tim khép lại, trong khi tình yêu khiến trái tim ta rộng mở. Sự hãi hãi, “Rồi mình sẽ ra sao?”, còn tình yêu chẳng hỏi điều gì. Sự hãi xây tường vây, tình yêu xóa nhòa mọi khoảng cách. Và đức tin chính là nhịp cầu nối đôi bờ. Sự hãi bảo, “Hãy phòng thủ”, còn đức tin lại thì thầm, “Hãy tin tưởng vào chính mình”. Sự chuyển hóa từ thủ thế sang phó thác là một trong những bước nhảy vĩ đại nhất của đời sống tâm linh. Nó dọn đường để trái tim trở nên sẵn sàng đón nhận Ân phúc.

Sợ hãi xây tường vây, tình yêu xóa nhòa mọi khoảng cách. Và đức tin chính là nhịp cầu nối đôi bờ. Sự hãi bảo, “Hãy phòng thủ”, còn đức tin lại thì thầm, “Hãy tin tưởng vào chính mình”. Sự chuyển hóa từ thủ thế sang phó thác là một trong những bước nhảy vĩ đại nhất của đời sống tâm linh. Nó dọn đường để trái tim trở nên sẵn sàng đón nhận Ân phúc.

Tình yêu chân chính là một trạng thái tinh tế, kết quả của quá trình tu dưỡng tâm hồn sâu sắc, diễn ra từ từ, âm thầm và lặng lẽ. Ngược lại, tình yêu càng lộ liễu thì càng nông cạn. Ngay giây phút mong chờ sự đáp lại, nó mang theo hương vị của cái tôi. Đó là hồng không dừng người qua đường lại để hỏi, “Anh có ngửi thấy mùi hương của tôi không?” Nó tỏa hương bởi vì cho đi là bản chất của nó.

Hàng rào biến mất

Những gốc rễ bám sâu nhất trên mảnh đất tâm hồn chính là của cái tôi, ‘cái tôi’ tách biệt đã chiếm cánh đồng bao la, bất tận của sự tồn tại, vây lại một mảnh nhỏ, rồi dành cả đời để canh giữ mảnh đất ấy. Tất cả những gì bên trong mảnh đất nhỏ bé ấy đều là ‘của tôi’, còn những gì ngoài kia trở thành điều đáng mơ ước, mối nguy hiểm, có lợi hoặc thờ ơ. Cái tôi thống trị khi ý thức bị thu hẹp lại trong khoảnh đất ấy. Tình yêu bùng nổ khi hàng rào biến mất. Và để điều đó xảy ra, tình yêu không dỡ bỏ hàng rào, nó chỉ đơn giản khiến hàng rào trở nên không còn cần thiết.

Khi ý thức mở rộng vượt ra ngoài hàng rào, nó chuyển từ ‘tôi’ sang ‘chúng ta’. Trong tiến trình đó, nó nhận ra rằng bấy lâu nay nó đã đề phòng chính điều mà mình hằng tìm kiếm. Hàng rào của cái tôi suy cho cùng là bức tường ngăn được xây nên từ nỗi sợ hãi. Và điều gì có thể làm hàng rào biến mất? Đó là hơi ấm. Tình yêu sưởi ấm trái tim cho đến khi cái tôi tan chảy, tựa như lớp sương giá trên ô cửa sổ tan ra khi ánh nắng chiếu vào.

Ô cửa sổ và ánh sáng

Bốn thực hành Heartfulness giúp chúng ta nuôi dưỡng tâm thể đón nhận.

Thiền mở cửa sổ đón Ánh sáng.

Trong thiền, chúng ta nhẹ nhàng hướng sự chú vào Ánh sáng thiêng liêng hiện diện trong trái tim. Chúng ta không áp đặt trải nghiệm hay tạo ra một hình ảnh mà chỉ chuẩn bị sẵn sàng từ bên trong.

Thanh lọc lau sạch vết ố trên ô cửa kính.

Theo thời gian, những dấu ấn, những khuynh hướng, những gánh nặng cảm xúc và những phức cảm che mờ nhận thức của chúng ta. Thanh lọc giúp loại bỏ chúng, để Ánh sáng có thể dễ dàng xuyên qua.

Cầu nguyện mở cánh cửa một cách khiêm nhường để đón nhận Ân phúc.

Lời cầu nguyện thừa nhận rằng Ánh sáng thiêng liêng không thuộc về chúng ta. Nó xóa bỏ ảo tưởng rằng chúng ta có thể tự mình làm mọi việc và đặt chúng ta trước Cội nguồn với sự khiêm nhường, cởi mở và sẵn sàng để được dẫn dắt bởi trí tuệ cao hơn.

Thường niệm giữ cho cửa sổ luôn hướng về Nguồn Sáng suốt cả ngày.

Ngay cả khi chúng ta làm việc, trò chuyện, phụng sự, sáng tạo hay chăm sóc người khác, trái tim vẫn hướng vào bên trong. Thường niệm giúp giữ vững phương hướng mà đức tin đã thiết lập.

Thiền mời gọi Ánh sáng.

Thanh lọc loại bỏ những chướng ngại.

Cầu nguyện mở lòng khiêm tốn trước Cội nguồn.

Thường niệm giữ cho trái tim luôn hướng về Nguồn cội.

Thiền và thanh lọc ảnh hưởng đến trạng thái của trái tim. Cầu nguyện thiết lập mối liên hệ giữa chúng ta với Cội nguồn. Thường niệm giữ vững phương hướng của trái tim. Và Ân phúc ban tặng điều mà không một thực hành nào có thể làm được.

Ân phúc không thể tạo ra bằng nỗ lực

Chúng ta không tạo ra Ân phúc, cũng như người nông dân không thể tạo ra cơn mưa. Chúng ta chỉ có thể chuẩn bị bản thân để đón nhận nó, như cách người nông dân chuẩn bị thửa ruộng. Người nông dân sẽ nhặt sạch sỏi đá, xới tơi đất, gieo hạt, kiên nhẫn và tỉnh táo chờ đợi. Khi cơn mưa rào đổ xuống, thửa ruộng đã sẵn sàng. Việc thực hành chính là sự chuẩn bị từ phía chúng ta.

Thiền và thanh lọc ảnh hưởng đến trạng thái của trái tim. Cầu nguyện thiết lập mối liên hệ giữa chúng ta với Cội nguồn. Thường niệm giữ vững phương hướng của trái tim. Và Ân phúc ban tặng điều mà không một thực hành nào có thể làm được.

Hiểu đúng ngăn chúng ta khỏi hai sai lầm. Sai lầm thứ nhất là tính kiêu ngạo - cho rằng trạng thái tâm linh là một thành tựu cá nhân. Sai lầm thứ hai là sự thụ động - nghĩ rằng vì Ân phúc được trao tặng nên không cần sự chuẩn bị. Cả hai quan niệm trên đều sai. Chúng ta chuẩn bị với lòng chân thành, và Ân phúc sẽ hoàn tất phần việc mà chỉ riêng nỗ lực cá nhân không bao giờ có thể đạt được.

Dòng truyền và chiếc cốc đầy

Một chiếc ly rỗng thì không có nước để rót ra. Trong các mối quan hệ con người cũng vậy, chúng ta không thể cho đi thứ mà mình không có. Thế nhưng, chúng ta dành cuộc đời thiếu thốn để yêu thương - cố gắng cho người khác thứ mà chính mình đang tuyệt vọng kiếm tìm. Đây là lý do tại sao tình yêu con người thường cạn kiệt. Cho đi gượng ép, bởi vì ẩn dưới sự cho đi ấy là hy vọng được nhận lại. Những người yêu nhau trở thành những kẻ ăn xin - xin chút bố thí tình yêu từ nhau!

Tình yêu linh thánh bắt đầu với sự đón nhận. Trong Heartfulness, chúng ta thiền và nhận *Pranahuti* - dòng truyền nguyên khí. Hết buổi thiền này đến buổi thiền khác, một sự thay đổi gần như không thể nhận biết được diễn ra. Chiếc cốc được rót đầy. Và khi nó tràn đầy, tình yêu bắt đầu trào ra tự nhiên và không cần nỗ lực. *Sự trọn vẹn tự bộc lộ*. Đây chính là sức mạnh chuyển hóa của tình yêu. Nó tô điểm cho vạn vật và truyền sức sống cho ngay cả những trái tim cần cỗi nhất. Sức mạnh lay động của nó không phải do chúng ta tạo ra; đúng hơn, chúng ta trở thành kênh dẫn cho tình yêu mà mình nhận được.

*Đức tin là trái tim hướng về Đấng Yêu dấu.
Tình yêu là trái tim ngập tràn Đấng Yêu dấu.
Lòng sùng kính là trái tim chỉ có một ước mong
duy nhất là được tan hòa vào Đấng Yêu dấu.*

Hãy cùng nhìn lại toàn bộ tiến trình:

Khao khát đánh thức sự tìm kiếm.
Đức tin tìm thấy hướng đi cho sự tìm kiếm ấy.
Đức tin thấm sâu thành sự đón nhận.
Sự đón nhận mời gọi Ân phúc.
Ân phúc lấp đầy trái tim.
Trái tim đong đầy tuôn trào thành Tình yêu.
Tình yêu nhận ra Cội nguồn và hóa thành lòng sùng kính.

Lòng sùng kính, khi tình yêu tìm thấy Cội nguồn

Một khi tình yêu được đánh thức, nó sẽ tỏa hương trong các mối quan hệ, trong công việc, lời nói, phụng sự và cách chúng ta nhìn nhận thế giới. Nó xóa tan định kiến và làm vỡ vụn những bức tường ngăn cách. Sau đó, một bước chuyển thậm chí còn sâu sắc hơn diễn ra. Tình yêu nhớ lại nơi mình đã sinh ra. Nó hướng về Cội nguồn tự nhiên như dòng sông xuôi về biển cả. Sự hướng về này chính là lòng sùng kính. Lòng sùng kính là tình yêu nhận ra nguồn gốc của nó và hướng trọn về Cội nguồn.

Đức tin là trái tim hướng về Đấng Yêu dấu. Tình yêu là trái tim ngập tràn Đấng Yêu dấu. Lòng sùng kính là trái tim chỉ có một ước mong duy nhất là được tan hòa vào Đấng Yêu dấu.

Khao khát, đức tin, sự đón nhận, Ân phúc, tình yêu và lòng sùng kính không tách rời nhau. Chúng là một tiến trình liên tục của sự sống, giống như cái cây phát triển từ hạt mầm, bén rễ, mọc thân, đơm hoa, tỏa hương, và hương thơm lại quay trở về với Cội nguồn.

Luật đền đáp

Thiên nhiên dạy chúng ta một phẩm chất khác của tình yêu. Cây xoài chỉ cần đất, ánh nắng, nước và một chút mùn. Từ những thứ bình dị ấy, nó dâng cho đời những trái ngọt, thơm ngon, bổ dưỡng, bóng mát và vô số tiềm năng cho một đời sống mới. Cây dừa chịu đựng chất từ đất, nước mưa, nắng và không khí, để chuyển chúng thành dòng nước ngọt lành, giá trị hơn nhiều những gì nó nhận được. Con bò chỉ cần cỏ, thức ăn chăn nuôi, nước uống, ánh nắng, và sự chăm sóc. Đổi lại, nó cho đi dòng sữa giàu dinh dưỡng.

Thiên nhiên nhận những thứ bình dị và cho đi những gì tinh túy nhất.

Còn chúng ta thì sao? Chúng ta được nhận những điều tuyệt vời nhất: ánh mặt trời, không khí, nước, một cơ thể kỳ diệu, tình yêu của mọi người, trí tuệ của cha ông, sự hy sinh của cha mẹ và thầy cô, sự hào phóng của Mẹ Trái đất, và trên hết là cơ hội đón nhận Ân phúc.

Chúng ta có thể đáp lại điều gì? Ta không thể trả lại ánh sáng cho mặt trời hay trả nước về cho những đám mây. Chúng ta cũng không cần phải đền đáp Ân phúc bằng chính Cội nguồn. Đấng Thiêng liêng không thiếu thốn điều gì để ta phải bù đắp. Chỉ có một món quà duy nhất xứng đáng để đền đáp, và đó là *chuyển hóa những gì chúng ta đã nhận được*.

Nếu cây xoài có thể biến mủn thành vị ngọt, cây dừa biến nước mưa thành nước dừa bổ dưỡng, và con bò biến cỏ thành sữa, thì chúng ta cũng mang năng lực chuyển hóa thiêng liêng này.

Khi nhận về tổn thương, liệu ta có thể trao đi sự tha thứ?
Khi nhận về giận dữ, liệu ta có thể trao đi sự thấu hiểu?
Khi nhận về hận thù, liệu ta có thể trao đi lòng trắc ẩn?
Khi nhận về kiến thức, liệu ta có thể trao đi trí tuệ?
Khi nhận về sự đủ đầy, liệu ta có thể trao đi sự hào phóng?
Khi nhận về Ân phúc, *liệu ta có thể trao tặng tình yêu?*

Đây chính là phẩm giá của kiếp nhân sinh. Sự cao cả của chúng ta nằm ở chỗ *sự sống sẽ trở nên như thế nào khi đi qua chúng ta*. Cây cối thể hiện giá trị qua hoa trái. Chúng ta cũng vậy. Đấng Thiêng liêng đang đợi chúng ta cho phép Ngài nhào nặn chúng ta thành người như thế nào.

Khi tình yêu trở thành tự tính của chúng ta, sẽ chẳng còn sự bận tâm về việc ai công nhận nó, ai đáp lại nó hay ai trân trọng nó. Tình yêu chân chính không cần người làm chứng. Hương thơm của nó chính là bằng chứng.

Thân ái,
Kamlesh

Thông điệp kỷ niệm 71 năm ngày sinh của

Pujya Daaji

Kanha Shanti Vanam, 28 tháng 9 năm 2026

There's **More** Waiting For You to go a little deeper

HEARTFULNESS APP

A Quiet Place to Start

Carry your practice with you — download the free app and connect with a personal trainer anytime.

Free Download. Daily practice. Trainer always Available.

[Heartfulnessapp.org](https://heartfulnessapp.org)

MASTERCLASSES

Go Deeper at Home

Learn with Daaji relaxation, meditation, cleaning, and prayer through three freely offered video sessions.

Free Videos. Learn from Daaji. 3 classes.

[Heartfulness.org/global/masterclass](https://heartfulness.org/global/masterclass)

RETREAT

Time for Just You

Step away from the noise and into a peaceful weekend that quietly deepens everything.

Peaceful Setting. Deepen Practice. Weekend Stays.

[Heartfulness.org/global/retreat](https://heartfulness.org/global/retreat)

HEARTSPOTS

Find a Centre Near You

Your nearest meditation centre is closer than you think at no cost.

6000+ Centres. Heartful Community. Free to Visit.

[Heartspots.heartfulness.org](https://heartspots.heartfulness.org)

Scan to download the free app, always there when you need it.
Start with a guided session, and let the practice find its own rhythm in you.
The journey inward begins with a single, still moment.

heartfulness
purity | weaves destiny